

[Klik hier om terug te gaan naar de webpagina](#)

Deze tekst is auteursrechtelijk beschermd en mag niet worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, zonder toestemming van de rechthebbende. © Piet Nowee www.pietnowee.nl

Bron : <http://www.delpher.nl/>

sub-link:

<https://www.delpher.nl/nl/kranten/view?coll=ddd&query=%28bootsman+keijzer%29&cql%5B%5D=%28date+ gte +%2223-11-1881%22%29&cql%5B%5D=%28date+ lte +%2225-11-1881%22%29&redirect=true&resultsidentificer=ddd%3A010290312%3Ampg21%3Aa0009&identificer=ddd%3A010290312%3Ampg21%3Aa0009>

De locomotief : Samarangsche handels- en advertentie-blad, 24-11-1881

Over de het verblijf in de sloep schreef Jacobus Nowee:

Ik kan u onzen toestand onmogelijk beschrijven; verbeeld u alle dagen, zooals de zeelui zeggen, hondenweer, verkleumd van koude en honger; toen op 4 november het ratsoen gesteld werd op een kwart beschuit, met het oog om ons ellendig bestaan nog ongeveer 6 dagen te kunnen rekken. Onder de soldaten begon hevige ontevredenheid te heerschen en ik had al mijn overredingskracht noodig om de arme ketels zoo goed mogelijk weder moed in te spreken; ik liet niet na hen te wijzen op den toestand mijner arme vrouw; die geen kruimel meer kreeg dan wij en een moed en onderwerping toonde, waaraan wij een voorbeeld konden nemen. Reeds 30 dagen toch had zij met haar bijna naakte lichaam op een paar water vaatjes doorgebracht, en men hoorde geen klacht. Op een dag, ik weet niet meer welken, zag ik iets aan de kim, dat naar land geleek, doch mijn hoop werd de bodem ingeslagen door de algemeene overtuiging, dat het slechts boterland was. Dit bleek waarheid te wezen. Want toen zelfs was nog niets te zien. Zoo ging het ook den volgenden dag en den daarop volgende nacht, toen eindelijk bij het dagen van den morgen, door iedereen van ons een kleine nauw merkbare stip aan den horizon werd waargenomen. Onze blijdschap was onbeschrijfelijk, en het was een aandoenlijk oogenblik, toen bij het zien van de eerste visschersprauwen de gewoonlijk door ontbering geharde militairen de tranen uit de oogen kwamen. Toen de prauwen genaderd waren, bood men ons eerstens eten en drinken aan en vervolgens om ons binnen te loodsen. Reeds des morgens ten 8 uur lagen wij voor Condore op het eiland Ceylon, en werden wij na onze ontschepping door eenige duizenden Klingaleezen als wilde beesten bekeken. Gelukkig kwam ook het hoofd en werd dadelijk voor ons een tafel in gereedheid gebracht, bestaande uit visch, kerry en koffie, benevens rijst, terwijl onmiddellijk bericht van ons ongeluk werd gezonden naar Mature, van welke plaats ons dadelijk een flinke voorraad ververschingen werd gezonden. Geloof mij, dat wij niet in staat waren onze genoten weldaden naar behooren te genieten. Wij waren als dronken lieden, een gevolg van de ontberingen der laatste dagen en de plotselinge overgang van de grootste vertwijfeling tot een hernieuwd leven. Den 7 november vertrokken wij naar Mature en vervolgens regelrecht naar Point de Galle, waar wij in een hotel liefderijk verpleegd werden. Iets vergat ik nog te melden en dat is, dat een sergeant-majoor en een sergeant bepaald krankzinnig werden en ons veel zorgen veroorzaakten. D.F. fuselier Klugt, die een dadelijk einde

verkoos boven een niet te betekenen lange ellende, sprong over boord en verdween weldra onder onze boot; de zee was hoog en redding was onmogelijk. Ik heb bange oogenblikken doorleefd; het vloeken en godslasteren der manschappen over hun ellende nam geen einde en begon elke nieuwen dag weer van voren af aan. En als dan iemand onder ons den moed nam de ongeordende hoop tot bedaren te willen brengen, dan regende het schelwoorden, verwijtingen, ja zelfs bedreigingen. De vreeselijkste daarvan nog was, dat eenigen der belhamels het voornemen uitspraken, dat, na ommekomst van de zes dagen, die onze sobere provisiën nog zouden strekken, zij met het mes in de hand op de laatsten ademtocht van den eersten onzer, die bezweek, zouden wachten, te einde hun uitgehongerde lichamen te voeden met het weinige vleesch, dat nog aan de onze zou zijn overgebleven.